

Udskriftsdato: 14. december 2025

2015/1 LSF 124 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kildeskatteloven, ligningsloven, opkrævningsloven og selskabsskatteloven (Indførelse af beløbsmæssige bagatelgrænser i forbindelse med udbetaling og opkrævning m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 15-2311412

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kildeskatteloven, ligningsloven, opkrævningsloven og selskabsskatteloven

(Indførelse af beløbsmæssige bagatelgrænser i forbindelse med udbetaling og opkrævning m.v.)

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1253 af 17. november 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 16 indsættes efter »Afskrivning«: »og bortfald«.

2. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Overskydende beløb hos restanceinddrivelsesmyndigheden på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »tillæg som nævnt i § 59, 4. pkt.,« til: »rente som nævnt i § 59,«.

2. § 56, *nr. 4*, ophæves.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I § 56 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»Stk. 2. For indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder stk. 1 alene forudlønnede.

Stk. 3. Kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.«

4. I § 62 C indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beløb på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret senest ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 8 Y, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse« til: »i forbindelse med virksomhedens selvangivelsesfrist for det indkomstår, hvori købet er foretaget«

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1180 af 30. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 6*, indsættes som *5. pkt.*:

»1.-4. pkt. finder ikke anvendelse på regioner og kommuner.«

2. I § 16 c, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør.«

3. I § 16 c, *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »hvor debetsaldoen er«: »større end 200 kr. og«.

4. I § 16 c, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »100 kr.« til: »200 kr.«

5. I § 16 c, *stk. 4*, indsættes som *6. og 7. pkt.*:

»En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes.«

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 998 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 29 B, *stk. 2, 3-5. pkt.*, affattes således:

»Når et selskab, der ikke indgår i en sambeskatning, eller alle selskaber i en sambeskatning i løbet af et indkomstår etablerer ny koncernforbindelse, jf. § 31 C, og indkomsten i selskabet eller selskaberne inden etableringen af koncernforbindelse ikke medregnes under sambeskatningen ved indkomstårets udløb, kan acontoskat, som selskabet eller selskaberne har angivet, i stedet henføres til indkomstperioder før etableringen af koncernforbindelsen. Det er en betingelse, at de selskaber, som har angivet og betalt acontoskatten, anmoder herom senest den 1. februar i året efter indkomståret eller senest 3 måneder efter etableringen af koncernforbindelsen. Der beregnes ikke tillæg efter stk. 6 og 7 af acontoskat som nævnt i 3. pkt.«

2. § 29 B, *stk. 8, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Denne procentsats fradrages en andel svarende til den i § 17, stk. 1, nævnte procent. Herefter ganges procenten med 480/360 og afrundes til en decimal.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2015.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Udvidelse af adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Forlængelse af fristen for indberetning af kontant betaling
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Indførelse af bagatelgrænse for ophørte virksomheder, der har en gæld på skattekontoen
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Lovforslaget
 - 3.4. Forhøjelse af bagatelgrænsen for udbetaling fra skattekontoen
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
 - 3.5. Indførelse af bagatelgrænse for ophørte virksomheder, der har et tilgodehavende på skattekontoen
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
 - 3.6. Overskydende skat på 200 kr. eller derunder, som ikke kan udbetales over Nemkontosystemet, bortfalder
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
 - 3.7. Indførelse af bagatelgrænse for udbetaling fra restanceinddrivelsesmyndigheden
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Lovforslaget
 - 3.8. Præcisering vedrørende betalingsfristen i lovgivningen om et Offentligt Betalingssystem
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Lovforslaget
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Indførelse af bagatelgrænse for udbetaling af overskydende skat
 - 5.2. Bagatelgrænser på skattekontoen
 - 5.3. Udvidelse af adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
- 10 Forholdet til EU-retten
- .
- 11 Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- .

1. Indledning

Der har i længere tid været kritik af SKATs udsendelse af indbetalingskort og udstedelse af checks på småbeløb. For at imødekomme denne kritik og sikre en hensigtsmæssig balance mellem værdien for skatteyderne af en præcis afregning og omkostningerne ved administrationen forbundet hermed, foreslår regeringen, at der indføres en bagatelgrænse på 200 kr. i forbindelse med udbetaling og opkrævning fra SKAT.

Med lovforslaget sker der en forenkling og effektivisering af administrationen af mindre betalinger for både skatteyder og SKAT.

Lovforslaget indeholder en række elementer, som bringer skatteadministrationen mere på linje med skatteydernes opfattelse af, hvad der er fornuftig og omkostningsbevidst administration. Blandt andet indføres der med forslaget bagatelgrænser på en række ind- og udbetalinger til og fra SKAT, således at der sikres en hensigtsmæssig balance mellem værdien for skatteyderne af en præcis afregning af beløb og omkostningerne ved administrationen forbundet hermed.

Herudover foreslår regeringen to regelforenklinger, som giver udvidet adgang til at betale acontoskat og letter de administrative byrder for virksomhederne ved forlængelse af frister.

2. Lovforslagets formål og baggrund

På baggrund af længere tids kritik af SKATs udsendelse af indbetalingskort og udstedelse af checks på småbeløb har SKAT gennemført en brugerundersøgelse af skatteydernes holdning til indførelse af bagatelgrænser for betalinger i skattelovgivningen.

Undersøgelsen viste, at omkring 84 pct. af alle virksomheder går ind for, at der indføres bagatelgrænser for opkrævninger og udbetalinger fra SKAT. Mange virksomheder bemærkede, at en bagatelgrænse skal gælde både ved opkrævninger og ved udbetalinger.

Undersøgelsen viste, at der er meget forskelligt syn på, hvornår en betaling har en sådan størrelse, at den skal falde ind under en bagatelgrænse. Således synes 11,7 pct. af de adspurgte ikke, at der bør indføres en bagatelgrænse. 66,6 pct. pegede på bagatelgrænser, som ligger i intervallet 1-200 kr., og 21,7 pct. pegede på bagatelgrænser over 200 kr.

Når SKAT udsteder checks på beløb, som af modtageren anses for at være bagatelagtige, er der risiko for, at modtageren undlader at indløse checken, med den konsekvens at checken skal annulleres. Udstedelse af en check koster ca. 50 kr., mens en check, som ikke indløses, koster yderligere 140 kr. i forbindelse med annullation af checken. Hvis en checkmodtager anser beløbet på checken for at være bagatelagtigt, er der en risiko for, at checken ikke vil blive indløst. Det koster i sig selv 190 kr. før medregning af lønudgifter og øvrige administrative udgifter.

Hertil kommer, at bankernes checksamarbejde ophører ved udgangen af 2016, hvilket indebærer, at de enkelte banker ikke længere er forpligtet til at indløse checks udstedt af andre banker, hvilket vil medvirke til, at det kan blive vanskeligere at indløse checks.

På baggrund af de direkte omkostninger ved udstedelse og tilbagekaldelse af checks, som ikke bliver hævet, sammenholdt med, at 78,3 pct. af de adspurgte i brugerundersøgelsen må forventes at ville hæve en modtaget check på 200 kr. eller derover, er det valgt at sætte bagatelgrænsen til 200 kr. Med denne grænse er der lagt vægt på en rimelig balance mellem udgifterne ved udbetaling og beløbets størrelse.

Lovforslaget har endvidere til formål at lempe adgangen for selskaber til at betale acontoskat i forbin-

delse med etablering af koncernforbindelse. Med lempelsen gives længere tid til at opgøre årets skat i forbindelse med etablering af koncernforbindelse med henblik på at indbetale ekstra acontoskat for at undgå restskat. Herved bliver reglerne mere fleksible for selskaberne.

Herudover foreslås det at forlænge fristen for virksomhedens indberetning af oplysninger vedrørende kontant betaling med henblik på at give virksomhederne en rimelig tid til at foretage de nødvendige indberetninger og sikre, at virksomhedernes evt. rådgivere får mulighed for at følge op på, om der er foretaget de nødvendige indberetninger til SKAT, inden der foretages skattemæssigt fradrag og afskrivning i virksomhedernes regnskaber.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Udvidelse af adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse

3.1.1. Gældende ret

Selskaber betaler acontoskat i løbet af indkomståret. Ordinær acontoskat skal betales henholdsvis senest den 20. marts i indkomståret og senest den 20. november i indkomståret, jf. selskabsskattelovens § 29 A, stk. 5. Derudover kan selskaber indbetale frivillig acontoskat frem til den 1. februar i året efter indkomståret, jf. selskabsskattelovens § 29 A, stk. 6.

Ved ændring af ejerforhold kan der ske ændring af sambeskatningsforholdet. Ved udtræden af en sambeskatning uden indtræden i en ny sambeskatning opstår der en periode, hvor selskabets skattepligtige indkomst skal opgøres i en selvstændig særindkomst, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5.

Selskaber, som indgår i en sambeskatning, betaler acontoskat samlet for hele koncernen, jf. § 29 B, stk. 2. Acontoskatten betales af administrationsselskabet i koncernen, jf. § 31, stk. 6. Hvis selskabet i en del af året ikke indgår i en sambeskatning, opstår der for perioden en særindkomst. Ved ind- og udtræden af sambeskatning opdeles indkomsten mellem de to administrationsselskaber og en eventuel særindkomst, men hele acontoskatten godskrives som udgangspunkt det selskab, som er administrationsselskab den sidste dag i året, jf. § 29 B, stk. 2, 2. pkt. Selskaberne kan dog anmode om, at acontoskat, som er betalt inden etableringen af den seneste koncernforbindelse, henføres til dækning af indkomsten før koncernetableringen, jf. § 29 B, stk. 2, 3. pkt. Hvis et selskab tidligere i året har indgået i en anden koncernforbindelse, kan acontoskat efter anmodning også henføres til denne periode.

Hvis der eksempelvis i forbindelse med et aktiekøb etableres en koncernforbindelse i løbet af indkomståret, opdeles indkomsten i en særindkomst for selskabet for perioden frem til etableringen af koncernforbindelsen og en koncernindkomst samlet for den nye koncern. Acontoskat, som det indtrædende selskab har betalt inden koncernetableringen, henføres som udgangspunkt til administrationsselskabet. Selskaberne kan dog anmode om, at acontoskat, som selskabet har betalt inden etableringen af koncernforbindelsen, henføres til dækning af indkomsten før koncernetableringen (særindkomsten).

Hvis selskabet har betalt for lidt acontoskat i perioden til dækning af indkomsten før koncernetableringen, har selskabet mulighed for at indbetale yderligere acontoskat frem til tidspunktet for etableringen af den nye koncernforbindelse. Men der er ikke adgang til at indbetale yderligere acontoskat til dækning af indkomsten før koncernetableringen efter etableringen af koncernforbindelsen, jf. selskabsskattelovens § 29 B, stk. 2, 3. pkt. Dette er kritiseret, fordi det giver et stort arbejdspress på selskaber, som handles, idet de skal nå at opgøre skatten af særindkomsten og indbetale frivillig acontoskat inden etableringen af koncernforbindelsen.

Efter gældende regler har selskaberne en frist på 3 måneder efter etableringen af koncernforbindelse til at anmode om, at acontoskat, der er betalt af det handlede selskab inden etableringen af koncernforbindelsen, omkonteres til dækning af skatten på særindkomsten, jf. selskabsskattelovens § 29 B, stk. 2, 4. pkt.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at selskaber, som indtræder i en ny koncernforbindelse, får mulighed for at angive og indbetale frivillig acontoskat senest den 1. februar i året efter indkomståret efter de almindelige regler til dækning af indkomstskatten vedrørende perioder før etableringen af den nye koncernforbindelse. Således sidestilles selskaber, der overtages og indgår i en ny koncernforbindelse i løbet af indkomståret, med andre selskaber i forhold til fristen for at betale acontoskat.

Tilsvarende foreslås det, at fristen for at anmode om omkontering af acontoskat, der er betalt inden koncernetableringen til dækning af indkomsten for tidligere indkomstperioder, forlænges til den 1. februar i året efter indkomståret eller senest 3 måneder efter etableringen af den nye koncernforbindelse. Herved vil fristen for at anmode om omkontering svare til sidste frist for indbetaling af frivillig acontoskat. Selskabet vil dog altid have mindst 3 måneder fra etableringen af den nye koncernforbindelse til at indsende anmodningen.

3.2. Forlængelse af fristen for indberetning af kontant betaling

3.2.1. Gældende ret

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2, og fonde, der er skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 1. Dette gælder dog ikke, hvis den samlede betaling udgør mindre end 10.000 kr. inkl. moms.

Såfremt virksomheden ikke har betalt via et pengeinstitut eller et betalingsinstitut, kan virksomheden efter de gældende regler i stedet foretage indberetning på SKATs hjemmeside om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer den leverandør, betalingen er foretaget til, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 3. Foretages denne indberetning, kan virksomheden opretholde sin ret til skattemæssigt fradrag. Efter gældende ret skal indberetningen foretages senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 3.

3.2.2. Lovforslaget

Med lovforslagets § 3 foreslås det at forlænge den nugældende frist på 14 dage for virksomheden til at foretage indberetning til SKAT vedrørende kontant betaling eller betaling ved check vedrørende køb af varer eller ydelser, der samlet set overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Den nugældende regulering blev indført i 2012 og har i en række tilfælde vist sig at være unødigt restriktiv. Formålet med bestemmelsen var at modvirke sort arbejde, men bestemmelsen har samtidig vist sig at medføre utilsigtede økonomiske konsekvenser for flere virksomheder, der har afregnet skatter og afgifter korrekt og rettidigt, men som følge af manglende rettidig indberetning har mistet retten til skattemæssigt fradrag vedrørende de anskaffede aktiver.

Det foreslås, at den nugældende frist på 14 dage forlænges, således at indberetningsfristen vedrørende oplysninger om køb af varer og ydelser, der samlet set overstiger 10.000 kr. inkl. moms, fremover vil være sammenfaldende med virksomhedens selvangivelsesfrist. Er betalingen sket via et pengeinstitut eller et betalingsinstitut, som sikrer identifikation af såvel betaler som betalingsmodtager, skal der fortsat ikke foretages indberetning til SKAT om det foretagne køb for at få fradrag.

En sådan forlængelse af indberetningsfristen vil sikre, at virksomhederne får en rimelig frist til at foretage indberetning af de nødvendige oplysninger, og sikre, at virksomhedernes evt. rådgivere får mulighed for at gøre virksomhederne opmærksomme herpå og derved foranledige, at oplysningerne indberettes.

Med lovforslaget foreslås det ikke at ændre i kravene til de oplysninger, som virksomhederne skal ind-

berette til SKAT for at opretholde den skattemæssige fradragsret. Der skal således fortsat som minimum foretages indberetning om det betalte beløbs størrelse, betalingsdatoen, sælgerens cvr-nummer, sælgers navn, fakturanummeret og fakturadato.

3.3. Indførelse af bagatelgrænse for ophørte virksomheder, der har en gæld på skattekontoen

3.3.1. Gældende ret

Fra august 2013 har alle virksomheder med et cvr- eller se-nummer fået en skattekonto, som samler betalinger mellem virksomheden og SKAT i en samlet saldo. Hvis virksomheden har gæld på skattekontoen, tilskrives løbende morarente, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 1. En mindre gæld i forbindelse med virksomhedsophør kan ofte henføres til, at virksomheden på et tidspunkt har betalt en fordring for sent uden at være opmærksom på, at der derved er påløbet et mindre rentebeløb.

Efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 3, udsender SKAT rykkere til ophørte virksomheder, som har gæld på skattekontoen, uanset gældens størrelse. Ved udsendelse af rykkerbrev pålægges der et gebyr på 65 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Hvis beløbet bliver stående på skattekontoen vil gælden typisk forælde efter en 3-årig periode.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at renteberegningen stoppes, hvis virksomheden er ophørt, og saldoen på skattekontoen er på 200 kr. eller derunder. Samtidig foreslås det, at der ikke sendes et rykkerbrev til ophørte virksomheder, hvor debetsaldoen er på 200 kr. eller derunder. Ved ophør forstås det tidspunkt, hvor virksomheden registreres hos Erhvervsstyrelsen som ophørt. Herved undgås det, at SKAT bruger ressourcer og omkostninger på at opkræve og inddrive småbeløb. Herudover sikres det, at virksomheden ikke ulejlighes med opkrævning og inddrivelse af småbeløb fra en virksomhedsdrift, som kan være ophørt for lang tid siden. Når gælden er forældet efter reglerne i forældelsesloven, bliver beløbet afskrevet.

3.4. Forhøjelse af bagatelgrænsen for udbetaling fra skattekontoen

3.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler er der en generel mindstegrænse på 100 kr. for udbetaling af indestående på skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4. Dette gælder også udbetalinger, hvor virksomheden har hævet sin udbetalingsgrænse.

3.4.2. Lovforslaget

Af hensyn til, at virksomhederne ikke skal have meget små beløb udbetalt ved overskridelsen af maksimumsbeløbsgrænsen, foreslås det, at den generelle mindstegrænse for udbetalinger af indestående på skattekontoen på 100 kr. forhøjes til 200 kr.

For virksomheder, der ikke har ændret virksomhedens udbetalingsgrænse, vil den foreslåede mindstegrænse betyde, at virksomhederne ikke får beløb på under 200 kr. udbetalt.

For en virksomhed, som har hævet sin beløbsgrænse til de maksimale 200.000 kr., vil forslaget indebære, at der først sker udbetaling, når indeståendet på skattekontoen udgør 200.200 kr. eller derover. I denne situation vil virksomheden få udbetalt den del af saldoen, som overstiger 200.000 kr.

Virksomhederne vil fortsat kunne få beløb under 200 kr. udbetalt fra skattekontoen. Dette kan ske, ved at virksomheden retter henvendelse til SKAT og beder om at få beløbet udbetalt.

3.5. Indførelse af bagatelgrænse for ophørte virksomheder, der har et tilgodehavende på skattekontoen

3.5.1. Gældende ret

Efter gældende regler kan udbetaling af en kreditsaldo ikke ske, før der kan udbetales mindst 100 kr., medmindre virksomheden konkret anmoder om udbetaling, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4. I så fald vil virksomheden altid kunne få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt.

Beløb på skattekontoen er som udgangspunkt omfattet af de almindelige regler om 3 års forældelse, medmindre andet er bestemt for de enkelte kravstyper. Den 3-årige forældelse efter reglerne i forældelseslovens kapitel 5 afbrydes, når skyldneren over for fordringshaveren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse. Det, at SKAT via skattekontoen udstiller det tilgodehavende beløb, betragtes i praksis som en erkendelse af gælden, og derfor afbrydes forældelsen af en kreditsaldo løbende, således at beløbet i princippet ikke forældes, så længe det udstilles på skattekontoen.

For ophørte virksomheder vil beløb på op til 100 kr. således blive stående på skattekontoen på ubestemt tid. Ved ophør forstås det tidspunkt, hvor virksomheden afregistreres hos Erhvervsstyrelsen.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at en kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Det betyder, at SKAT 3 år efter datoen for virksomhedens afmeldelse skal indtægtsføre en ophørt virksomheds tilgodehavende på op til 200 kr., hvis virksomheden ikke har anmodet om udbetaling inden udløbet af den 3-årige periode. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at forhøje den generelle minimumsgrænse for udbetaling fra skattekontoen fra 100 kr. til 200 kr. Der er tale om en absolut frist, der ikke afbrydes eller suspenderes efter reglerne i forældelsesloven. Fristen regnes fra datoen for registreringen af virksomhedens afmeldelse.

Herved undgås det, at der hos SKAT ophobes et stort antal skattekonti på ophørte virksomheder, hvor virksomhederne har et tilgodehavende på op til 200 kr., og hvor SKAT ikke udbetaler beløbet på grund af udbetalingsgrænsen.

3.6. Overskydende skat på 200 kr. eller derunder, som ikke kan udbetales over Nemkontosystemet, bortfalder

3.6.1. Gældende ret

Efter gældende regler gælder ingen bagatelgrænse ved udbetaling af overskydende skat, ud over at der kun udbetales hele kroner, jf. kildeskattelovens § 62, stk. 4. Det betyder, at skatteyderen kan modtage overskydende skat på helt ned til 1 krone.

Udbetalingen sker over Nemkontoen. Efter Nemkontosystemet skal alle over 18 år anvise en Nemkonto, hvortil det offentlige kan udbetale beløb, jf. bekendtgørelse nr. 766 af 5. juli 2006 om Nemkontoordningen. Borgere under 18 år, der skal have en udbetaling fra en offentlig myndighed, skal ligeledes anvise en Nemkonto. Øvrige personer, herunder udrejste personer, kan anvise en Nemkonto ved, at deres udenlandske bankkonto eksemplvis anvises som Nemkonto.

For skatteydere, der ikke har oprettet en Nemkonto, sker udbetalingen ved, at beløbet overføres til en ventekonto, jf. bekendtgørelse nr. 195 af 24. februar 2012 om ændring af bekendtgørelse om Nemkontoordningen. Hermed har SKAT udbetalt beløbet med frigørende virkning. Digitaliseringsstyrelsen sender i disse tilfælde besked til beløbsmodtageren om, at beløbet er indsat på en ventekonto, og at udbetaling vil ske, når beløbsmodtageren har anvist en Nemkonto.

I visse tilfælde er det ikke muligt for SKAT at udbetale et beløb over Nemkontosystemet, selv om skatteyderen står opført i registret over personer med en Nemkonto. Det skyldes, at der ikke eksisterer en korresponderende konto i pengeinstituttet, hvortil SKAT kan overføre beløbet. At der ikke eksisterer

en korresponderende konto i et pengeinstitut, kan eksempelvis skyldes bankskifte eller anden omlægning, hvor oplysningen om det nye kontonummer endnu ikke er anvist til Digitaliseringsstyrelsens system over eksisterende Nemkonti. I disse situationer returnerer pengeinstituttet beløbet til SKAT, der udbetaler beløbet ved check.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at overskydende skat på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder. I praksis indebærer det, at SKAT gentagne gange skal forsøge at udbetale beløbet inden for en periode af 3 måneder. Hvis udbetaling herefter ikke har kunnet finde sted, bortfalder beløbet.

Herved undgås det, at SKAT udsender checks med overskydende skat, når beløbet er på 200 kr. eller derunder.

3.7. Indførelse af bagatelgrænse for udbetaling fra restanceinddrivelsesmyndigheden

3.7.1. Gældende ret

Krav under inddrivelse forrentes fra den første i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden til og med den dag, hvor betaling sker, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 5, stk. 1. Renten beregnes for det antal dage, restancen har bestået. Når der udsendes brev til kunden om inddrivelsesskridt, f.eks. en rykker med angivelse af sidste rettidige betalingsfrist, beregnes renten frem til sidste rettidige betalingsfrist. Ved udsendelse af rykkerbreve fra restanceinddrivelsesmyndigheden er restancen således tillagt renter til og med den dag, der er anført i rykkerbrevet. Ved den faktiske betaling sker den egentlige tilskrivning af renten frem til betalingsdagen. Hvis restancen bliver betalt inden den dag, som er anført i rykkerbrevet, er den beregnede rente for høj, hvorved der opstår et mindre tilgodehavende til den tidligere skyldner. Tilsvarende kan der opstå tilgodehavender til skyldneren, hvis den sidste rate af lønindeholdelse overstiger restgælden under inddrivelse, hvorved der inddrives for meget.

Efter gældende regler udbetales ethvert beløb uanset beløbsstørrelse, hvis der i forbindelse med inddrivelsen indbetales for meget eller for tidligt, eller der inddrives for meget i forhold til den samlede saldo af gæld under inddrivelse. Overskydende beløb udbetales som udgangspunkt over Nemkontosystemet.

I visse tilfælde er det ikke muligt for SKAT at udbetale et beløb over Nemkontosystemet, selv om skyldneren står opført i registret over personer med en Nemkonto. Det skyldes, at der ikke eksisterer en korresponderende konto i pengeinstituttet, hvortil SKAT kan overføre beløbet. At der ikke eksisterer en korresponderende konto i et pengeinstitut, kan eksempelvis skyldes bankskifte eller anden omlægning, hvor oplysningen om det nye kontonummer endnu ikke er anvist til Digitaliseringsstyrelsens system over eksisterende Nemkonti. I disse situationer returnerer pengeinstituttet beløbet til SKAT, der udbetaler beløbet ved check. Hvis checkbeløbet er beskedent, er der risiko for, at checkmodtageren ikke indløser checken, hvilket fører til, at checken skal tilbagekaldes. Det betyder, at administrationen med opgørelsen og udbetalingen kan overstige værdien af beløbet til udbetaling.

3.7.2. Lovforslaget

Hvis skyldneren indbetaler for meget i forbindelse med indfrielse af gæld, eller restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver for meget ved lønindeholdelse eller udlæg, skal det overskydende beløb tilbagebetales til skyldneren.

Det foreslås, at for meget indbetalte eller inddrevne beløb på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder. I

praksis indebærer det, at SKAT gentagne gange skal forsøge at udbetale beløbet inden for en periode af 3 måneder. Hvis udbetaling herefter ikke har kunnet finde sted, bortfalder beløbet.

3.8. Præcisering vedrørende betalingsfristen i lovgivningen om et Offentligt Betalingssystem

3.8.1. Gældende ret

Kommuner og regioner skal efter reglerne om et Offentligt Betalingssystem indbetale indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag den første hverdag (bankdag) i måneden. Fristen er fastlagt, med henblik på at indbetalingen af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag kan modregnes med statens udbetaling af 12-delsraten over kontoen i et Offentligt Betalingssystem.

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal store arbejdsgivere angive og indbetale indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Kommuner og regioner vil være omfattet af reglen om store arbejdsgivere på grund af antallet af medarbejdere.

Opkrævningslovens regler gælder for indeholdelsespligtige, som er eller skulle være registreret hos SKAT, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning. For så vidt angår angivel-sespligten, er dette sket i lov om et indkomstregister med tilhørende bekendtgørelser, der fastsætter indberetningspligter for lønoplysninger – herunder pligten til at indberette oplysninger om indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Af bekendtgørelse nr. 1256 af 9. november 2010 om et indkomstregister fremgår, at kommuner og regioner skal indberette lønoplysninger senest den sidste hverdag (bankdag) i måneden. Herved er det sikret, at oplysninger om kommunernes og regionernes indeholdte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag er indberettet i god tid, inden modregningen i Offentligt Betalingssystem skal finde sted den første hverdag (bankdag) i måneden.

Efter kildeskattelovens § 56 kan skatteministeren fastsætte en fremrykket afregning af indeholdt kil-deskat for ministerier, kommuner, regioner og offentlige institutioner m.fl. Disse indeholdelsespligtige arbejdsgivere vil i praksis være omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, hvorefter store arbejdsgivere skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører, jf. ovenfor. For store arbejdsgiveres bagudlønnede ansatte, der får deres løn udbetalt sidste hverdag (bankdag) i den måned, som A-indkomsten vedrører, har kildeskattelovens § 56 ikke længere nogen selvstændig betydning, fordi en yderligere fremrykning af afregningsfristen ikke kan ske. Kravet på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag stiftes således først ved udbetalingen af A-indkomsten, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1. Derimod har bestemmelsen fortsat betydning for forudlønnede, fordi opkrævningslovens § 2, stk. 6, ikke sonderer mellem forud- og bagudlønnede.

I bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat, § 26, stk. 2, jf. stk. 3, er det bestemt, at kommuner og regioner for deres bagudlønnede ansatte skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkeds-bidrag den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som A-indkomsten vedrører, mens afregningen for forudlønnede skal ske den første hverdag (bankdag) i måneden.

I bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner fastslås derimod i § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, om henholdsvis kommuner og regioner, at kommuner og regioner skal afregne A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget vedrørende lønnen til deres ansatte den første hverdag (bankdag) i måneden.

Der er således ikke gennemført en konsekvensrettelse af kildeskattebekendtgørelsen og opkrævningslo-vens § 2, stk. 6, til reglerne om regioners og kommuners betaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i bekendtgørelsen om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner.

3.8.2. Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås en ændring i opkrævningslovens § 2, stk. 6, så det i et nyt punktum bestem-mes, at stk. 6 om store arbejdsgivere ikke finder anvendelse på regioner og kommuner. For regioner og

kommuner anvendes i stedet de afregningsregler, der fastslås i bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner, jf. ovenfor i afsnit 3.8.1 om gældende ret. Det foreslås, at den afregningsfrist, der er fastsat for regioner og kommuner i denne bekendtgørelse, indsættes i et nyt stk. 3 til kildeskattelovens § 56.

Samtidig foreslås det, at bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56 til skatteministeren til at bestemme en fremrykket afregning for regioner og kommuner ophæves, idet bestemmelsen ikke længere har nogen relevans.

Det foreslås samtidig, at det i et nyt stk. 2 fastslås, at stk. 1 – hvis den i kildeskattelovens § 56 nævnte indeholdelsespligtige er en stor arbejdsgiver, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, hvilket i praksis vil være tilfældet – alene gælder forudlønnede. Som anført ovenfor i afsnit 3.8.1 har kildeskattelovens § 56 ikke længere nogen relevans for bagudlønnede hos store arbejdsgivere.

Ændringerne indebærer, at kildeskattebekendtgørelsens § 26 vil skulle ophæves samtidig med ikrafttrædelsen af denne lov, dvs. den 1. juli 2016.

Med disse ændringer vil det blive udtrykkeligt fastslået, at fristen for kommuners og regioners indbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag svarer til de afregningsfrister, der følger af lovgivningen om Offentligt Betalingssystem.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række elementer, der sigter på en forenkling og præcisering af reglerne på skatteområdet. Forslagene vurderes samlet set kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser. Opgjort på finansår vil der i 2016 være et merprovenu på 200 mio. kr. som følge af fremrykkede indtægter fra selskabsskat.

Forslaget om at udvide adgangen til frivillig indbetaling af acontoskat til dækning af skatten i særindkomsten for selskaber vil medføre en fremrykning af langt hovedparten af den del af disse selskabers skattebetaling, der fremkommer som restskat i november i året efter indkomståret. I stedet fremkommer skattebetalingen som frivillig indbetaling i november i indkomståret. Fremrykningen på ca. et år indebærer på den ene side en rentefordel for staten og på den anden side et bortfald af restskattetillæg. Da statens nominelle lånerente, jf. de langsigtede forudsætninger i 2020-planen, stort set svarer til restskattetillægget, skønnes forslaget ikke at have nævneværdig varig virkning. Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige afledte konsekvenser. Baseret på forholdene i 2011-2013 skønnes fremrykningen i finansåret 2016 at andrage et merprovenu på ca. 200 mio. kr.

Herudover indeholder lovforslaget en række bagatelgrænser, der dog vurderes at berøre så få juridiske og fysiske personer, at provenuvirkningen er minimal.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. Indførelse af bagatelgrænse for udbetaling af overskydende skat

Forslaget om indførelse af en bagatelgrænse for udbetaling af overskydende skat, som ikke kan udbetales over Nemkontosystemet inden for en periode på 3 måneder, kræver ændring i årsopgørelsessystemets udbetalingssystem. Den samlede ændring anslås at medføre engangsomkostninger på 3,5 mio. kr. Bortfald af udstedelse af checks skønnes at give en årlig besparelse på ca. 100.000 kr.

5.2. Bagatelgrænser på skattekontoen

Forslagene vedrørende indførelse og forhøjelse af bagatelgrænser på skattekontoen vurderes at medføre omkostninger på ca. 400.000 kr. til systemtilretninger. Bortfald af udstedelse af checks skønnes at give en årlig besparelse på ca. 80.000 kr.

5.3. Udvidelse af adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse

Omkontering af acontoskat foregår i en manuel proces. Da fristen for at anmode om omkontering af acontoskat gøres mere fleksibel, og selskaber, der indtræder i en ny koncernforbindelse, får mulighed for at angive og indbetale frivillig acontoskat frem til den 1. februar efter indkomståret, skønnes det, at lovforslaget vil medføre anvendelse af yderligere ressourcer på op til ½ årsværk svarende til ca. 300.000 kr.

De øvrige dele af lovforslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser i forhold til indførelsen af bagatelgrænser for ind- og udbetalinger eller forlængelse af fristen for indberetning om kontantbetaling. Lovforslagets præcisering af, at kommuners og regioners indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag skal følge reglerne i lovgivningen om Offentligt Betalingssystem, har ingen økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget skønnes at have begrænsede, positive, erhvervsøkonomiske konsekvenser i forhold til udvidelsen af adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse. Forslaget betyder en økonomisk lettelse for de selskaber, der i forbindelse med etablering af en ny koncernforbindelse ikke når at beregne og indbetale frivillig acontoskat til dækning af særindkomsten. I dag får disse selskaber i vidt omfang restskat på særindkomsten. Det skyldes dels, at de ikke når at indbetale frivillig acontoskat inden koncernetableringen, og at nogle selskaber glemmer at anmode om omkontering af acontoskat til særindkomsten inden for fristen. Når fristen for at indbetale frivillig acontoskat forlænges til den sædvanlige frist for indbetaling af frivillig acontoskat, vil flere selskaber nå at få opgjort skatten af særindkomsten og indbetale yderligere acontoskat med henblik på at undgå restskat.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet under 4 mio. kr. årligt, og har derfor ikke kvantificeret konsekvenserne yderligere.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget om at indføre bagatelgrænser ved ind- og udbetalinger sikrer, at SKAT i forbindelse med virksomhedsophør ikke foretager udbetalinger og opkrævning af småbeløb, hvor de administrative omkostninger ved håndteringen af betalingen ikke synes at stå mål med beløbenes størrelse. Herved slipper virksomheder, der ophører, for at modtage opkrævninger og checks på meget små beløb.

Med forslaget om at udvide adgangen til at betale acontoskat ved etablering af koncernforbindelse lettes presset på administrationen i det selskab, der indgår i en ny sambeskatning, i tiden op til etableringen af den nye koncernforbindelse, idet der bliver længere tid til at få opgjort og betalt korrekt acontoskat for indkomstperioden inden indtræden i den nye sambeskatningskreds. Tilsvarende vil der i de fleste situationer blive længere tid til at anmode om omkontering af acontoskat til dækning af indkomstkatten for tidligere indkomstperioder. Når fristen for at betale frivillig acontoskat, der kan anvendes til dækning af indkomstkatten på særindkomsten, forlænges til den 1. februar i året efter indkomståret, bliver fristen sammenfaldende med den almindelige sidste frist for indbetaling af frivillig acontoskat. Der vil i TastSelv, hvor selskaberne skal ind for at angive betaling af frivillig acontoskat, blive mindet om fristen for at ansøge om omkontering, og selskaberne vil kunne ansøge om omkontering samme sted i systemet.

Forslaget om ændring af fristen for virksomhedens indberetning af kontant betaling vurderes at have positive erhvervsadministrative konsekvenser, da forslaget vil være begunstigende for de selvangivelsespligtige, idet fristen for indberetning vedrørende kontantbetaling eller betalingen ved check forlænges.

Lovforslaget har ingen erhvervsadministrative konsekvenser i forhold til præcisering af, at kommuners

og regioners indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag skal følge reglerne i lovgivningen om Offentligt Betalingssystem.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. november 2015 til den 18. december 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Cepos, Cevea, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Advokater, DI, FSR – danske revisorer, Håndværksrådet, KL, Kraka, Landsskatteretten, SEGES, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Opgjort på finansår vil der i 2016 være et merprovenu på 200 mio. kr. som følge af fremrykkede indtægter fra selskabsskat.	Forslagene vurderes samlet set kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Bortfald af checks skønnes at give en besparelse på ca. 0,2 mio. kr.	Forslagene om bagatelgrænser på skattekontoen og udbetaling af overskydende skat indebærer administrative omkostninger på ca. 4 mio. kr. til systemtilretning. Forslaget om acontoskat ved etablering af koncernforbindelse vurderes at ville medføre anvendelse af yderligere ressourcer på ½ årsværk svarende til ca. 0,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om acontoskat vurderes at have begrænsede positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslagene om acontoskat og forlængelsen af fristen for at indbetale om kontant betaling vurderes at have begrænsede positive administrative konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ved bortfald ophører kravet med at eksistere. Med forslaget i lovforslagets § 1, nr. 2, om, at mindre tilgodehavender skal kunne bortfalde alene begrundet i beløbets størrelse, er der behov for en justering af overskriften, så bortfald også bliver omfattet. Det foreslås, at overskriften »Afskrivning af krav« ændres til »Afskrivning og bortfald af krav«.

Til nr. 2

Ifølge § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige kan restanceinddrivelsesmyndigheden afskrive fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

I lovforslagets § 1, nr. 2, er der foreslået en udvidelse af § 16 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige med et nyt stykke.

I det foreslåede *stk. 2* foreslås, at tilgodehavender, som ikke overstiger 200 kr., ikke skal udbetales, hvis udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder. I praksis indebærer det, at disse beløb bortfalder, hvis det ikke er lykkedes for SKAT ved gentagne forsøg at udbetale beløbet over Nemkontosystemet inden for en periode på 3 måneder.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af kildeskattelovens § 23, at tillæg, som betales ved frivillig betaling af yderligere forskudsskat, ikke kan fradrages. I forbindelse med ændring af reglerne om frivillig betaling af yderligere forskudsskat ved lov nr. 462 af 12. juni 2009, hvor tillægget blev ændret til en dag-til-dag rente, blev det overset, at bestemmelsen i § 23 skulle konsekvensrettes. Det foreslås at tilrette ordlyden, så den stemmer med kildeskattelovens § 59.

Til nr. 2

Efter gældende regler skal kommuners og regioners afregning af A-skat m.v. vedrørende lønnen til

deres ansatte foretages den første hverdag (bankdag) i måneden efter udbetalingsmåneden, jf. § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner.

Det foreslås, at kildeskattelovens § 56, nr. 4, hvorefter skatteministeren for regioner og kommuner kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven, ophæves, fordi reguleringen af kommuners og regioners afregning af A-skat m.v. vedrørende lønnen til deres ansatte følger af lovgivningen om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner, jf. § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner. Den afregningsfrist, der fremgår af denne bekendtgørelse, vil samtidig blive udtrykkeligt fastslået i den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 3, om indførelsen af et nyt stk. 3 i kildeskattelovens § 56.

Til nr. 3

Skatteministeren kan i medfør af kildeskattelovens § 56 for ministerier, kommuner, regioner og offentlige institutioner m.fl. bestemme en fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. For de af bestemmelsen omfattede indeholdelsespligtige, der tillige omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store arbejdsgivere, har kildeskattelovens § 56 udtømt sin betydning for de bagudlønnede ansatte hos disse arbejdsgivere. Det skyldes, at der allerede med bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 6, er sket en fremrykning af afregningen til dagen for udbetalingen af A-indkomsten, nemlig sidste hverdag (bankdag) i den måned, som A-indkomsten vedrører. Da kravet på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag først stiftes denne dag, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1, er yderligere fremrykning ikke mulig.

I bestemmelsen foreslås derfor, at det i et nyt *stk. 2* til kildeskattelovens § 56 fastslås, at stk. 1 – hvis den i § 56, stk. 1, nævnte arbejdsgiver omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, hvilket i praksis vil være tilfældet – alene gælder for forudlønnede.

Samtidig foreslås, at det i et nyt *stk. 3* udtrykkeligt fastslås, at regioner og kommuner skal afregne A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende lønnen til deres ansatte senest den første hverdag (bankdag) i måneden. Med denne ændring og den foreslåede ændring i lovforslagets § 4, nr. 1, præciseres det, at afregningsfristen for regioner og kommuner svarer til den afregningsfrist, der fremgår af § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner.

Til nr. 4

Efter gældende regler udbetales overskydende skat straks over Nemkontosystemet uanset beløbets størrelse. Dog udbetales kun hele kroner, jf. kildeskattelovens § 62, stk. 4.

For skattepligtige, der på udbetalingstidspunktet ikke har en Nemkonto, skal overskydende skatter efter § 36, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 766 af 5. juni 2006 om Nemkontoordningen overføres til en ventekonto. Beløbet står på ventekontoen, indtil den skattepligtige opretter en Nemkonto, hvortil beløbet kan udbetales.

For skattepligtige, der på udbetalingstidspunktet har en Nemkonto, skal overskydende skat som hovedregel overføres hertil. I visse tilfælde vil det dog, på trods af, at den skattepligtige står opført i registret over personer med en Nemkonto, ikke være muligt for SKAT at udbetale beløbet over Nemkontosystemet. Det skyldes, at der ikke eksisterer en konto i pengeinstituttet, hvortil SKAT kan overføre beløbet. At der ikke eksisterer en konto i et pengeinstitut, kan eksempelvis skyldes bankskifte eller anden omlægning, hvor oplysningen om det nye kontonummer endnu ikke er overført til Digitaliseringsstyrelsens system over eksisterende Nemkonti. I disse situationer returnerer pengeinstituttet beløbet til SKAT, der udbetaler beløbet ved check.

Det foreslås, at beløb på 200 kr. eller derunder bortfalder, hvis udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder. I praksis indebærer det, at disse beløb vil bortfal-

de, hvis det ikke er lykkedes for SKAT ved gentagne forsøg at udbetale beløbet over Nemkontosystemet inden for en periode på 3 måneder.

Til § 3

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 8 Y kan en virksomhed, hvis den ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, opnå sit fradrag ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal foretages senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et digitalt spor, hvor både betalingsmodtager og betaler kan identificeres. Aftagervirksomheden kan fastholde sit fradrag ved at betale digitalt. Betaler en virksomhed sin leverandør med kontanter, nægtes virksomheden fradrag efter skattereglerne, når beløbet overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Da betaling med checks ikke altid sikrer sporbarhed, anerkendes betaling med cheks ikke som digital betaling. Som digital betaling anses følgende betalingsformer:

- 1) Overførsel til leverandørens konto via posthus, bank eller netbank
- 2) Kortbetaling via leverandørens hjemmeside eller via leverandørens kortterminal
- 3) Indbetalingskort (girokort)

Fristen for at foretage indberetning om foretagne kontantbetalinger har vist sig unødigt restriktiv. Det foreslås derfor, at den nugældende frist på 14 dage forlænges, således at indberetningsfristen vedrørende oplysninger om køb af varer og ydelser, der samlet set overstiger 10.000 kr. inkl. moms, fremover vil være sammenfaldende med virksomhedens selvangivelsesfrist. Er betalingen sket via et pengeinstitut eller et betalingsinstitut, som sikrer identifikation af såvel betaler som betalingsmodtager, skal der fortsat ikke foretages indberetning til SKAT om det foretagne køb for at få fradrag.

Til § 4

Til nr. 1

I § 26, stk. 2, jf. stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat er det bestemt, at kommuner og regioner for deres bagudlønnede ansatte skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som A-indkomsten vedrører, mens afregningen for forudlønnede skal ske den første hverdag (bankdag) i måneden.

Opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store arbejdsgivere bestemmer, at indeholdelsespligtige, hvis sammenlagte tilsvær af arbejdsmarkedsbidrag og A-skat i en forudgående periode på 12 måneder regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger henholdsvis 250.000 kr. og 1 mio. kr., skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Regioner og kommuner vil være store arbejdsgivere. Modsat § 26, stk. 2, jf. stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat sonderer opkrævningslovens § 2, stk. 6, ikke mellem forud- og bagudlønnede ansatte.

I bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner fastslås imidlertid i § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, om henholdsvis kommuner og regioner, at kommuner og regioner skal afregne A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget vedrørende lønnen til deres ansatte den første hverdag (bankdag) i måneden.

Det foreslås derfor i bestemmelsen i § 4, nr. 1, at det i et nyt 5. pkt. til opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store arbejdsgivere bestemmes, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner, fordi

en afregning på den sidste hverdag (bankdag) i måneden netop ikke skal ske. Derved præciseres, at det i stedet er afregningsfristen i henhold til § 8, stk. 1, og § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 336 af 10. april 2007 om Offentligt Betalingssystem for kommuner og regioner – dvs. den første hverdag (bankdag) i måneden – der skal anvendes for henholdsvis kommuner og regioner, og denne afregningsfrist vil tillige komme til at fremgå af den i lovforslagets § 2, nr. 3, foreslåede udvidelse af kildeskattelovens § 56 med et nyt stk. 3, jf. ovenfor i bemærkningerne til § 2, nr. 3.

Til nr. 2 og 3

Efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 3, udsender SKAT ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges et gebyr på 65 kr. efter opkrævningslovens § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

Beløb på skattekontoen er som udgangspunkt omfattet af den almindelige 3-årige forældelse, jf. forældelseslovens § 3.

Efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, forrentes en debetsaldo med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget.

Det foreslås i forslaget § 4, nr. 1, at en debetsaldo på 200 kr. eller derunder ikke forrentes efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. om registrering af ophør under bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 5. Samtidig foreslås det i forslaget § 4, nr. 2, at der ikke sendes et rykkerbrev til ophørte virksomheder, hvor debetsaldoen er på 200 kr. eller derunder.

Sker der en tilgang til saldoen, f.eks. på grund af genoptagelse af en momsangivelse, således at den ophørte virksomhed kommer til at skylde mere end 200 kr., vil der skulle ske forrentning og inddrivelse af hele saldoen på sædvanlig vis. Renteberegningen skal ske fra den dag, hvor saldoen overstiger 200 kr.

Der kan stadig ske modregning med en saldo på skattekontoen på op til 200 kr.

Til nr. 4

Efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 3. pkt., kan udbetalingen af en kreditsaldo fra skattekontoen først ske, når udbetalingen som minimum udgør 100 kr. En virksomhed kan dog, uanset denne bagatelgrænse, anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt.

Det foreslås, at bagatelgrænsen hæves fra 100 kr. til 200 kr., således at udbetalingen af en kreditsaldo først kan ske, når udbetalingen som minimum udgør 200 kr. En virksomhed skal fortsat kunne anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt.

Bagatelgrænsen på 200 kr. indebærer, at virksomheder undgår at få meget små beløb udbetalt. Af hensyn til, at virksomheder fortsat skal have mulighed for at få ethvert beløb udbetalt fra skattekontoen uanset størrelse, vil virksomheder, der ønsker beløb under 200 kr. udbetalt fra skattekontoen, kunne anmode om at få beløbet udbetalt.

Til nr. 5

Udbetaling af en kreditsaldo på skattekontoen kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 100 kr., jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4. Virksomheder kan dog altid efter anmodning få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt.

For ophørte virksomheder, som ikke anmoder om at få beløbet udbetalt, vil beløbet efter gældende reg-

ler blive stående på skattekontoen uendeligt. Det skyldes, at SKATs udstilling af beløbet på skattekontoen indebærer en erkendelse af gælden, som hindrer forældelse.

Det medfører, at der hos SKAT ophobes et stort antal skattekonti på ophørte virksomheder, hvor virksomhederne har et tilgodehavende på op til 100 kr., og hvor SKAT ikke udbetaler beløbet på grund af udbetalingsgrænsen.

Det foreslås, at en creditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Hvis virksomheden ikke har anmodet om udbetaling inden 3 år, efter den er ophørt, skal SKAT indtægtsføre den ophørte virksomheds tilgodehavende på op til 200 kr.

Endvidere foreslås det, at den 3-årige frist ikke kan afbrydes eller suspenderes. Det vil som udgangspunkt være forældelseslovens bestemmelser, der finder anvendelse, når der i en anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov, jf. forældelseslovens § 28. Med den foreslåede bestemmelse om, at en creditsaldo på 200 kr. eller derunder bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, er der tale om en absolut frist, og forældelseslovens § 28 kan derfor ikke føre til en anvendelse af forældelseslovens regler om afbrydelse og suspension.

Når en virksomhed bliver afmeldt, foretager virksomheden eller dennes repræsentant en registrering på virk.dk. På virk.dk får virksomhederne bl.a. information om, at når et cvr-nummer ophører, lukkes de tilhørende NemID-medarbejdersignaturer også. Hvis der er tale om almindeligt ophør, kan alle med adgang til virksomhedens eller foreningens digitale postkasse på forhånd sikre sig fortsat adgang.

Når virksomheden har gennemført sin registrering, modtager virksomheden en kvittering på mail samme dag. Efterfølgende modtager virksomheden et ophørsbevis fra SKAT, når registreringen er endeligt godkendt. Af ophørsbeviset fremgår det, at virksomheden har pligt til at indberette til og med ophørsdatoen inden for de områder, virksomheden er registreret for f.eks. moms, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og punktafgifter. Virksomheden anvises samtidig, hvor og hvordan de kan få yderligere information. På skat.dk oplyses virksomhederne samtidig om, at de skal bestille en TastSelv-kode hos SKATs Kundecenter, således at de kan indberette moms m.v. for sidste gang på et senere tidspunkt.

SKAT vil fremadrettet udvide informationen på ophørsbeviset, så der informeres om, at indestående på skattekontoen under 200 kr. ikke udbetales, og at virksomheden derfor selv skal holde øje med saldoen på sin skattekonto, hvis et eventuelt restbeløb under 200 kr. ønskes udbetalt. Samtidig vil SKAT informere om, at SKAT vil indtægtsføre beløbet efter 3 år, hvis virksomheden ikke inden periodens udløb har anmodet om at få beløbet udbetalt.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende regler opdeles indkomsten ved etablering af ny koncernforbindelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, i løbet af indkomståret i en særindkomst for selskabet eller selskaberne for perioden frem til etableringen af den nye koncernforbindelse og i en koncernindkomst samlet for den nye koncern, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5. En indkomstperiode inden etableringen af den nye koncernforbindelse selvangives selvstændigt. Acontoskat, som et indtrædende selskab har betalt inden koncernetableringen, henføres som udgangspunkt til administrationsselskabet, jf. selskabsskattelovens § 29 B, stk. 2. Selskaberne kan dog anmode om, at acontoskat, som selskabet eller selskaberne har betalt inden etableringen af koncernforbindelsen, henføres til dækning af indkomsten i tidligere indkomstperioder.

Hvis selskabet eller selskaberne har betalt for meget acontoskat i perioden inden etableringen af koncernforbindelsen, kan beløbet udbetales af SKAT efter anmodning, jf. selskabsskattelovens § 29 D.

Hvis selskabet har betalt for lidt acontoskat i perioden før etableringen af den nye koncernforbindelse, har selskabet eller selskaberne mulighed for at indbetale yderligere frem til tidspunktet for etableringen

af den nye koncernforbindelse. Selskaberne har derimod ikke mulighed for at indbetale yderligere acontoskat til dækning af indkomstskatten vedrørende tidligere indkomstperioder efter samme frister som andre selskaber. Dette giver et stort arbejdspress på selskaber, som handles, idet de skal nå at opgøre skatten af indkomsten inden etableringen af koncernforbindelsen.

Efter gældende regler har selskaberne en frist på 3 måneder efter etableringen af koncernforbindelse til at anmode om, at acontoskat, der er betalt af selskabet inden etableringen af koncernforbindelsen, omkonteres til dækning af skatten på særindkomsten, jf. selskabsskattelovens § 29 B, stk. 2.

Det foreslås i den foreslåede bestemmelse, at selskaber, som indtræder i en ny koncernforbindelse, får mulighed for at angive og indbetale frivillig acontoskat efter de almindelige frister til dækning af indkomstskat vedrørende tidligere indkomstperioder. Således sidestilles selskaber, der overtages og indgår i en ny koncern i løbet af indkomståret, med andre selskaber i relation til betalingsfrister for frivillig acontoskat.

Tilsvarende foreslås det i den foreslåede bestemmelse, at fristen for at anmode om omkontering af acontoskat til dækning af skatten af særindkomsten gøres mere fleksibel, ved at fristen for at anmode om omkontering løber frem til den 1. februar i året efter indkomståret eller senest 3 måneder efter etableringen af den nye koncernforbindelse.

Til nr. 2

Efter gældende regler i selskabsskattelovens § 29 B, stk. 8, beregnes godtgørelsesprocenten for selskabers overskydende skat som den gennemsnitlige indskudsbevisrente i Nationalbanken for perioden fra og med januar til og med september i indkomståret tillagt et fast tillæg på 0,75 procentpoint. Herfra fradrages skatteværdien. Denne efter-skat-rente ganges med 480 og divideres med 360 med henblik på at afspejle kredittiden fra det gennemsnitlige indbetalingstidspunkt midt i indkomståret og til 1. november i året efter indkomståret. Herefter afrundes til en decimal.

Den gældende formulering af bestemmelsen foreslås præciseret, så det bliver klart, at det er den gennemsnitlige justerede indskudsbevisrente efter skat, som skal ganges med 480 og divideres med 360, inden det endelige resultat afrundes til en decimal.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2016. Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens beslutning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, som hovedregel skal træde i kraft enten den 1. juli eller den 1. januar.

I *stk. 2* foreslås det dog, at lovens § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

For en række virksomheder er selvangivelsesfristen den 1. juli. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt er valgt af hensyn til at sikre, at såvel virksomhederne som deres rådgivere får så lang tid som muligt til at følge op på en evt. manglende indberetning til SKAT, som kan have betydning for udarbejdelsen og indgivelsen af selvangivelsen for 2015, som for mange virksomheder er den 1. juli 2016.

Det foreslås endvidere, at forlængelsen af fristen på 14 dage til indberetning af kontant betaling skal have virkning fra og med indkomståret 2015. Når den foreslåede regel muliggør en indberetning i året efter det år, hvor betalingen er foretaget, forekommer det unødigt restriktivt, at bestemmelsen ikke skulle få virkning allerede for indkomståret 2015. Loven gives således tilbagevirkende kraft til indkomståret 2015, hvilket er til gunst for virksomhederne. Virkningstidspunktet betyder, at virksomheder, der har foretaget køb i indkomståret 2015 eller senere, får længere frist til at indberette om eventuel kontant betaling eller betaling med check i forbindelse med deres køb.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1253 af 17. november 2015, foretages følgende ændringer:

Afskrivning af krav

1. I *overskriften* før § 16 indsættes efter »Afskrivning«: »og bortfald«.

§ 16. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan afskrive fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1.

2. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Overskydende beløb hos restanceinddrivelsesmyndigheden på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

§ 23. Personlige skatter, bortset fra arbejdsmarkedsbidraget, og kirkeskat kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder personlige skatter, der pålignes i udlandet af indkomst eller formue, samt tillæg som nævnt i § 59, 4. pkt., tillæg til restskat som nævnt i § 61, stk. 2, og renter som nævnt i § 63 og dødsboskattelovens § 89, stk. 6 og 7.

1. I § 23, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »tillæg som nævnt i § 59, 4. pkt., til: »rente som nævnt i § 59,«.

§ 56. For følgende indeholdelsespligtige kan skatteministeren bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

- 1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.
- 2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.
- 3) Ikke statslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.
- 4) Regionerne og kommunerne.
- 5) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.
- 6) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller kommune.

§ 62 c. Rater, der opkræves efter denne lov, skal være på mindst 500 kr., indtil hele beløbet er betalt.

Stk. 2.....

Stk. 3. Ved opkrævning af beløb efter denne lov opkræves kun hele kronebeløb. Tilsvarende gælder ved opkrævning af rater efter stk. 1.

§ 8 Y...

2. § 56, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I § 56 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* For indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder stk. 1 alene forudlønnede.

Stk. 3. Kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.«

4. I § 62 C indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Beløb på 200 kr. eller derunder bortfalder, når udbetaling over Nemkontosystemet ikke har kunnet finde sted inden for en periode på 3 måneder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret senest ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 8 Y, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens

Stk. 3. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut som anført i stk. 1, kan virksomheden opnå sit fradrag ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal foretages senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

§ 2.

Stk. 6. For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvær i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.

§ 16 c. En debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget.

Stk. 2.....

modtagelse.« til: »i forbindelse med virksomhedens selvangivelsesfrist for det indkomstår, hvori købet er foretaget.«

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1180 af 30. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 6*, indsættes som *5. pkt.*:

»1.-4. pkt. finder ikke anvendelse på regioner og kommuner.«

2. I § 16 c, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør.«

Stk. 3. Overstiger en debetsaldo for en virksomhed 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og told- og skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Told- og skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

Stk. 4. En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 100 kr. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at indsende selvangivelse, jf. § 12, stk. 4.

§ 29 B...

Stk. 2. For sambeskattede selskaber m.v. beregnes den samlede indkomstskat, restskat eller overskydende skat for indkomståret hos administrationsselskabet, jf. § 31, stk. 6, eller § 31 A, stk. 4. Acontoskat for selskaber, der ved indkomstårets udløb indgår i en sambeskatning, indgår fuldt ud i skatteberegningen. Når et selskab, der ikke indgår i en sambeskatning, eller alle selskaber i en sambeskatning i løbet af et indkomstår etablerer ny koncernforbindelse, jf. § 31 C, og indkomsten i selskabet eller selskaberne inden etableringen af koncernforbindelsen ikke medregnes under sambeskatningen ved indkomst-

3. I § 16 c, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »hvor debetsaldoen er«: »større end 200 kr. og«

4. I § 16 c, stk. 4, 3. pkt., ændres »100 kr.« til: »200 kr.«

5. I § 16 c, stk. 4, indsættes som 6. og 7. pkt.:

»En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes.«

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 998 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. § 29 B, stk. 2, 3.-5. pkt., affattes således:

»Når et selskab, der ikke indgår i en sambeskatning, eller alle selskaber i en sambeskatning i løbet af et indkomstår etablerer ny koncernforbindelse, jf. § 31 C, og indkomsten i selskabet eller selskaberne inden etableringen af koncernforbindelse ikke medregnes under sambeskatningen ved indkomstårets udløb, kan acontoskat, som selskabet eller selskaberne har angivet, i stedet henføres til indkomstperioder før etableringen af koncernforbindelsen. Det er en betingelse, at de selskaber, som har angivet og betalt acontoskatten, anmoder herom senest den 1. februar i året efter indkomståret eller senest 3 måneder efter

årets udløb, kan acontoskat, som selskabet eller selskaberne har betalt inden etableringen af koncernforbindelsen, i stedet henføres til denne indkomstperiode. Det er en betingelse, at anmodning herom indgives af de berørte selskaber senest 3 måneder efter etableringen af koncernforbindelse. Der beregnes ikke tillæg efter stk. 6 og 7 af acontoskat som nævnt i 3. pkt.

...

Stk. 8. Godtgørelsesprocenten, jf. stk. 5, fastsættes en gang årligt og beregnes som den gennemsnitlige indskudsbevisrente i Danmarks Nationalbank i perioden fra og med den 1. januar til og med den 30. september i indkomståret til lagt et fast tillæg på 0,75 procentpoint. Herefter fradrages denne procentsats en andel svarende til den i § 17, stk. 1, nævnte procent ganget med 480/360, afrundet til en decimal. Godtgørelsesprocenten kan dog ikke overstige 5 pct.

etableringen af koncernforbindelsen. Der beregnes ikke tillæg efter stk. 6 og 7 af acontoskat som nævnt i 3. pkt.«

2. § 29 B, stk. 8, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Denne procentsats fradrages en andel svarende til den i § 17, stk. 1, nævnte procent. Herefter ganges procenten med 480/360 og afrundes til en decimal.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2015.